

Nr 161 | Veebruar 2019
Tallinna Reaalkooli ajaleht | rp.real.edu.ee

REAALI POISS

KALLIS KOOLIPERE!

Ja ongi veebruar. Õigupoolest saab see kohe läbi, mis on veel imelikum, sest kohe on käes esimene kevadkuu. Mina näiteks ei suuda seda siiani uskuda. Et jälle on käes aeg, kui saab koolist ka pärast 10. tundi välja tules nautida valgust, vahel isegi päikest. Et hommikul kella üheksaks kooli minnes on õues juba suur valge ja linnud siristavad. See ehk annab ka natukene motivatsiooni 11. klassidel oma uurimistöodele punkt panna ja see kohe-kohe ära esitada ning teistele lihtsalt jõudu kooliaasta lõpuni rühkida.

Panen aga südamele, et varsti saabuva kevadväsimuse, mis on tegelikult ju lihtsalt

pimedusväsimuse jätk, peletamiseks tegelege ka natuke iseenda ja oma sõpradega. On küll kiire aeg, aga kui see vaid kooliseinte vahel õppides veeta, pole tulemus suurem asi ja järjekord psühholoogide ukse taga aina pikeneb. Säätke ennast ja teisi enda ümber ja kui on mure, siis rääkige. Kui on midagi vaimustavat, siis jagage seda teistega. Hiljuti käisin Vaiko Epliku, Jarek Kasari ja Jaan Pehki sõbrapäevakontserdil, kust jäid meelde Jarek Kasari sõnad: “Armsa sõbra naeratus toob päikese pea kohale, sõbral, kui on kurb, ma võtan muremõtted omale.” Ja ega nii ongi.

Kui on tunne, et kool ajab hulluks, siis võta kätte hea raamat või hoopis Reaali Poiss, mine mõnd uut filmi vaatama või mõtle

lihtsalt omi mõtteid. Nii tundub õppeaasta lõpp juba päris käeulatuses olevat.

Päikselist kevade algust!

-Margareta

HEI-HEI, REAALIKAD!

Juba ongi veebruarikuu käes. Kuhu see jaanuar küll kadus? Aastavahetus oleks nagu eile olnud ja veidral kombel on ka Hiina oma juba tähistatud. Vaatamata kiirusele jäi sellest üht-teist siiski meelde – Vabalava mäletame ju kõik?

Täna kõiki Vabalaval esinejaid: kõik olid ülitublid! Rõõm on näha, et Reaalis õpib nii palju andekaid (ja vaadates võitjat, siis ka nutikaid) õpilasi, et leitakse aega tegeleda oma lemmikhobidega ka kooli kõrvalt. See oli tõesti meelde jääv õhtu.

Kuid siiski kõige suuremat kiitust väärivad selle õhtu peakorraldajad: Liisa Ševtšuk ja Brita Kärt Vähejaus. Teieta ei oleks seda kõike olnud!

Soovin kõikidele koolikaaslastele, et ka veebruarikuu mööduks sama edukalt, eriti just (sõprus)suhetes. ;)

-Sofia Markson

Õpilane tahvli ees: “Kas ma räägin ka?”

M. Kanne: “Ja, ikka-ikka!”

terve klass hakkab jutustama

M. Kanne: “Ei, ma ei mõelnud, et terve klass.”

Õpilane: “Ahsoo!”

	9	6						2
	2	8		3	9			
				5	4			
	5	4					1	
9	8		5		2		4	3
	6					9	5	
			8	1				
			3	9		5	6	
7						3	8	

	6		1			7		
8	4	5	7		6			
		2						
6		1			9		7	
9	2					6	8	
	7		4			1		2
					8			
			2		7	9	5	4
		8		4		1		

Sisukord

- 2

Toimetaja & presidendi veerg
- 3

Kõne & Eesti keel
- 4-5

Poliitika
- 6-7

Vilistlased
- 8-9

Vabalava
- 10-11

Suunad
- 12

Tervisenurk & Muusika
- 13

Kuuküsimus & Koomiks
- 14

Luule
- 15

Väike maja

RELVADE VAIKIMISEST

Erko Olumets
134A

Kuna 1919. aasta veebruarist on realistist õppursõduritel vähe mälestusi, avaldab Reaali Poiss abiturienti Erko Olumetsa 3. jaanuaril, Vabadussõja relvarahu 99. aastapäeval peetud kõne.

Kallid kaasmaalased!

Täna, 99 aastat tagasi, 3. jaanuaril 1920 kell 10.30 hommikul vaikusid Eesti-Vene rindel relvad. Vabadussõda oli lõppenud. Üle ühe aasta kestnud võitlus Eesti iseseisvuse eest oli viimaks läbi. Eesti oli lõpuks vaba. Kuigi Vabadussõda lõppes Eesti jaoks võidukalt ning Eesti sai iseseisvaks, tuli võidu eest maksta ränka hinda. Minu koolivend Jüri Remmelgas, kes lõpetas Tallinna Reaalkooli 1926. aastal,

on öelnud, et Eesti Vabadussõda oli amatööride sõda. Ülemjuhataja Johan Laidoner oli Vabadussõja puhkedes kõigest 34 aastat vana ning tema ja ta juhtkonnal puudus varasem armee juhtimise kogemus. Vähesed kogemused ja veelgi väiksema armee ning puuduliku ja aegunud varustusega tuli Vabadussõja alguspäevil Eesti kaitsejõududel ülekaalukale vaenlasele vastu minna. Neil päevil oli Eestil Punaarmee vastu panna vaid mõnisada vabatahtlikku, kellest suure osa moodustasid õppursõdurid. Õppursõdurid võtsid Vabadussõja alguses osa kõigest lahingutest, kuigi neil seda kohustust ei olnud. Peaaegu kaks kuud ei võitnud nad mitte ühtegi lahingut, vaid pidid taanduma vägeva vaenlase ees. Kuid nad ei hoidnud võitlusest eemale ega ei jooksnud vaenlase poole üle. Kummaline, et poisikesed, keda just oli tulnud koolipingis noomida, paistsid nüüd sõjaolukorras silma korralikkuse ja võitlustahtega ning olid ohvitseride meelest “vahvad sõjamehed”. Vabadussõjas võitles kokku 3000 õppursõdurit, kellest ligi 100 jätsid oma elu Vabadussõjas. Nende hulgas oli ka neli õpilast minu koolist, Tallinna Reaalkoolist,

kes surid võideldes Eesti iseseisvuse eest. Õppursõdurid näitasid hulljulgelt lahingusse tormates Eesti rahvale, et Eesti on tõepoolest võitlust väärt. Nad tuletasid rahvale meelde, et Eesti riigi püsimine on meie kõigi teha. Et riigikaitseks on vaja meid kõiki. Õppursõdurite panus sõja alguses oli hindamatu. Toonaste sõjaväelaste ja tänaste ajaloolaste hinnangul poleks ilma nendeta Punaarmee seisma jäänud ning Vabadussõda oleks leidnud kurva lõpu.

Selleks, et me sõdurite ja õppursõdurite panust ei unustaks, oleme rajanud mälestusmärke nende vaprate meeste ja poiste mälestuseks. Reaali Poiss, mis seisab minu kooli kõrval, tuletab mulle iga päev meelde, et Eesti iseseisvus ei ole iseenesestmõistetav asi. Et seda tuleb kaitsta.

Olen tänulik, et täna oleme rohkem valmis, et täna ei pea 15-aastased koolipoisid lahinguväljal oma elu andma, kuigi nad oleksid selleks valmis.

Mäletagem täna kõigi sõdurite ja õppursõdurite panust Eesti Vabadussõjas.

Aitäh! 🇳🇵

EESTI KEELE AASTA – SÕNADE PÄRITOLU

////////////////////////////////////

Susanna Mett 134A

Sõnad jõuavad keelde mööda hämaraid radu – mõnikord segatakse keelt iseendaga, teinekord näpatakse tüvesid teistest keeltest või sünnivad sõnad sootuks mõnest pühast vaimust (nt Johannes Aavik on legend). Eesti keelde tulevad sõnad peale eesti keele siseste sõnamoodustuste ka paljudest teistest keeltest. Tabelis on vaid mõni sõnade päritoludest ning ka värskest kirjakeelde jõudnud sõnad.

Paku, kuhu lahtritesse lähevad järgmised sõnad: *aade, karistama, ilutsema, müüma, tagi, hõllandus, kõnetama, avama, laas, ise, lembima.* 🇳🇵

Vastused: *aade – soome, karistama – vanavene, ilutsema – Johannes Aavik, müüma – indoeuroopa, tagi – soome, hõllandus – Johannes Aavik, kõnetama – QS 2018 (lisati alles 2016 QS-i), laas – indoeuroopa, ise – soome, lembima – soome.*

Indoeuroopa ja indoiraani laenud	Soome-ugri tüved	Vanavene laenud
iva mesi osa puhas põrsas sada sarv viha	andma hiir hää ilm ise jalg jooma mari	aken lusikas nädal pagan raamat saabas turg vaba
Soome laenud	Johannes Aaviku loodud sõnad	Sootuks uued sõnad: ÕS 2018
julm kirbuturg lebo pusa romu retk suhe tehas	embama meenutama morn mõrv nõme range siiras taunima	egomaniakk maratoonar Oütama ristmeedia rööprähklemine sooidentiteet unevõlg vihakõne

A. Kell: “Kui mina veel väike olin – ja ma ei ole ka veel muldvana...”

RIIGIKOGU VALIMISED VÕHIKUTELE

Erko Olumets
134A

René Piik
134A

Karikatuurid: Heleen Ojasalu 136A

EKRE on kõige suurema kauboikoeftsiendiga partei Eestis. Helme-härrade kaabuduo ja Madisoni Jaagu metsikläänelik arusaam eraomandist on kindlustanud neile kindla esikoha. EKRE kui erakond on meile tõestanud, et ka konservatism on spekter: parteist leiab tulihingelisi natse nagu Ruuben Kaalep (vt Delfi artikkel 2016 “EKRE noortekogulased paluvad Ruuben Kaalepi väljaviskamist: ta joob ja kiidab turistidele purjus peaga Hitlerit”) ja süütuid, pehmemaid konservatiive: äraeksinud lambaid, kelle tegevuse tõttu võimendub ka esimeste, pärisfäšistide sõnum. EKRE peamine relv on populism ja nende arsenalis on olemas mõjutusvahendid alates trollifarmidest kuni majandusplaanini, mille täideviimine tähendaks riigieelarve kulutuste suurenemist 5 miljardi võrra (2019. aasta eelarve eeldatavad kulud on 11,36 miljardit). Oih! Tuleb välja, et majandusplaani koostamisel tuleks lähtuda kulutatava raha hulgast. Martin Helme võiks Eesti rahvale öelda, kuidas on võimalik samal ajal makse langetada ja kulutusi tõsta nii, et riigi majandus kokku ei kukuks. Mina sellest loogikast aru ei saa...

Mart Helme

Jüri Ratas

Keskerakond, kes siis veel?! Kogenud valija ei pea kaua pead murdma, mis on Keskerakonna valimislubadused 2019. aastal. Pensionite tõstmine, toetuste suurendamine, ravijärjekordade lühendamine jms. Kõlab üllalt, kuid kas on vaja juba niigi suurt riiki veelgi kasvatada? Ning riigikaadri suurendamisega kaasneb suurem võimalus raha enda tasku panna, sest olgem ausad, kesikud ei ole sugugi puhtad poisid. Skandaale võib Keskerakonna kohta võib leida rohkem kui tavalisel inimesel sõrmi jagub. Meenutuseks: 1995. aasta puhkenud lindiskandaal, kui tuli välja, et toonane erakonna esimees ja siseminister Edgar Savisaar jäi vahele vestluste lindistamisega teiste poliitikutega, 2004. aastal sõlmisid Keskerakond ja Ühtne Venemaa koostöölepingu, mis on paljude jaoks seadnud kahtluse alla kõik edasised erakonna otsused. Kahtlasi tehinguid leiab ka lähemast ajast: 2010. aasta idarahaskandaal ja 2013. aastal alanud erinevad võlavidlused, erinevate uurimiste käigus on esitatud ka mitmeid rahapesu- ja altkäemaksusüüdistusi. Tõsi küll, Savisaar on kõikide skandaalide tuum, kuid oma osa on mänginud ka mitmed teised parteiladviku tegeliskid. Pole midagi teha, ratas veereb edasi...

Sotsiaaldemokraadid tunnevad uhkust selle üle, et nad on praegu tegutsevatest parteidest pikima ajalooaga. 1919. aastal korraldatud Asutava Kogu valimised võitsid 33 protsendi häälega just nemad. Toona oli see ka mõistetav, sest suure valitsuse, rikkalike sotsiaaltoetuste ja laialdase raha ümberjagamise riigimudelit polnud veel proovitud. 100 aastat hiljem peaks me oma vigadest aga õppinud olema. See, et sotsid on suurim SJW agenda edendaja Eestis, et neil on tugev sotsiaalmeedia *presence* ja näiliselt rahva käekäigu eest seisev programm, on vaid progressiivse nooruse peibutamiseks välja mõeldud taktika. See ei vabanda välja poliitikat, mis Eesti majanduse põhja laseb. Nende programm ei saavuta mitte midagi muud, kui teeb Eesti veelgi vaesemaks ning tõstab maksukoormust ettevõtetele ja kodanikel, kelle töö ühiskonnale vähegi suuremat väärtust toodab. Prantsusmaal juba üritati seda, millele järgnes kõige suurema käibega ettevõtete massiline välja kolimine, mis kokkuvõttes vaid vähendas riigi maksutulu. Esimene latakas valija käe pihta oli sotside au ja uhkus, alkoaktsiisi tõstmine, mis eestlaste joomisharjumuste muutmise asemel viis vaid meie maksuraha Lähti. Aitäh, Eugenius Tremula!

Jevgeni Ossinovski

Helir-Valdor Seeder

Isamaa on Eesti ainuke poliitpirukas, ampsanud on sealt tüki paljud. Juba 2015. aasta riigikogu valimistel võtsid oma tüki EKRE ja Vabaerakond. Kõige uuem konkurent on Eesti 200 (*Et tu, Tsahkna?*). Isamaa on maailmavaateliselt rahvus-konservatiivne erakond, kuid tähtsal kohal on ka vabaturumajandus ja individuaalne otsusvõime. Paradoksaalselt on Isamaa isikuvabaduste poolt (II pensionisamba vabatahtlikuks muutmine) ja vastu (Isamaa soovib põhiseadusesse kirjutada, et abielu sõlmitakse mehe ja naise vahel). Partei esinumber on kõigi lemmik murumüts Helir-Valdor Seeder, nimekirjast leiab ka Toomas Tõniste, olümpiavõitja ning tõenäoliselt kõige halvema inglise keele rääkija Eestis. Erakonna paha poiss on Urmas Reinsalu, kellel on kõrgem kraad libtardide hävitamises ning on alkoaktsiisi vaenlane number üks. Tulevate valimiste eel on Isamaa keerulises olukorras – Isamaal pole utoopilisi majanduslubadusi nagu EKRE-l, aga neil pole ka natse ja padurahvuslasi, kes vanema valijaskonna hääli püüaks. Eesti 200 on oma uudsusega vallutanud liberaalse keskklassi südame ja seega majanduslikku individuaalsust sooviva valija viinud Isamaast kaugemale.

P. Karu: “Lehel näete õpitulemusi. Nende peale oskate aasta lõpus öelda „mhmmh.“”
Klass: “Mhmmh.”

Reformierakond on erakond, mis tahaks olla popp ja noortepärane, kuid ei saa sellega mitte kuidagi hakkama (vt Taavi Rõivas). 16 aastat valitsuses tegi nad liiga mugavaks ning pani neid uskuma, et Reform on *de facto* juhtiv valitsuspartner ja rahva lemmik. Ansipi valitsuse võlu läks aga kaotsi ning selle on asendanud hektiline uute peaministri kandidaatide edutu tagaotsimine. Kord prooviti partei etteotsa panna Eesti ajaloo noorim peaminister, kuid riigimasina töös hoidmise asemel vallatles ta parema meelega Malaisia pinnakatel noorte neidudega. Käesoleval valitsemistsükli lükati eesotsa “tugev” naiskandidaat, kes peaks enda juurde meelitama Zuzu valijad. Järjekordne meede noorte valijate hääle korjamiseks, sest Reform mõistis, et muudmoodi postmodernset neomarksistlikku (loe: hukule määratud) noorust ära ei võlu. Reform on suhteliselt ohutu valik, sest kui nende ette satub mõni vähegi keerukam küsimus, jätvad nad sellele üldse vastamata. Valimislubadused on neil, nagu Eestis kombeks, mõõdukalt populistlikud: lubatakse 200€ võrra kõrgemaid pensione kõigile, tasuta lasteaedu, madalamaid aktsiise jne. Samuti vastandavad nad end üpris aktiivselt Keskerakonna valitsuses tehtud poliitikale, soovides lõpetada nn “Maksuvaba tulu pornograafia” ja kehtestada maksurahu (vt Reformierakonna RK2019 programm).

Kristina Kallas

Eesti 200 on üks lennukaimate majanduslaste programmidega erakondi, kes tänava riigikokku kandideerib. Pealtnäha kaalutletud, loogiliste seisukohtadega ja tehnokraatiat taotlev partei peidab enda programmis ideid, mida on kohati keeruline mõistagi. Neist lennukaimad on näiteks 50 protsendi ulatuses pensionifondide Eesti majandusse investeerimine ja riigiettevõtete börsile viimine. Miks? Kuidas? Seda teab vaid Kristina. Vandenõuteoreetik minus näeb vaid üht loogilist seletust:

1. Riik viib igast riigiettevõttest vähemalt 33% börsile;
2. Kuna keskmine riigiettevõtte toodab väga väikest kasumit (kui üldse), on need sisuliselt väärtusetud;
3. Riik ostab ise suures koguses nende aktsiaid pensionifondide raha eest;
4. Ettevõtete väärtus turul tõuseb;
5. Kuna ettevõtete turuvääring on kunstlik ja kasvuruumi enam pole, müüb riik kalli hinna eest aktsiad maha;
6. **Krahh Profit!**

Eesti 200 tahab anda hääleõiguse kõigile kodanikele, sealhulgas ka lastele. See tähendaks, et kõigi alla 16-aastaste eest hääletavad nende vanemad. Geniaalne! On ju teada-tuntud fakt, et lääne inimese intelligents on pöördvõrdelises seoses tema laste arvuga. Anda siis mingitele ohmanitele suurem hääleõigus kui neile, kes Eesti elu ja majandust päriselt edendavad... Tegelikult, ehk ongi nii parem. EKRE saab võimule, rahvas näeb, et nad on samasugused muidusööjad ja karjääripoliitikud nagu kõik teisedki, parempopulism kaotab valija silmis oma võlu ning naaseme normaalsusesse. Kas see ongi Eesti 200 tegelik plaan? Annaks jumal. **R**

Kaja Kallas

M. Saar: “Must on väljakujunenud inimese värv.”

PÕNEVAD INTERVJUUD! REAALI POISS USUTLES VILISTLASI

Margareta Päs
135B

Kirke Kaur
135B

26. jaanuaril leidis aset armastatud ja oodatud iga-aastane vilistlaspäev, mis on kujunenud aastate jooksul kihvtiks tavaks. Vaatamata sellele, et seekordne vilistlaspäev jäi veelgi tagasihoidlikumaks kui mullune üritus, olid koolikoridore väisamas mõned nimekamad vilistlased. Reaali Poiss uuris Karl-Martin Sinijärvelt ja Märt Karmolt nende koolipõlve mälestuste kohta.

Karl-Martin Sinijärv lugese ajalehti juba viieselt, kuid võimla ajas hirmu nahka

Mitmekülse ja värvika kirjanikuhärra kõige meeldejäavam mälestus on ikka

see kõige esimene mälestus, kui ta tuli oma isaga ennast Reaalkooli kirja panema.

Karl-Martin meenutab, et toona mindi üldiselt seitsmeaastaselt kooli, kuid juba väiksest saati raamatuhimuline noormees soovis koolikoridore pisut varem väisama minna. “Tulime siia kooli ja õppealajuhataja kabinetis küsis isa tollaegselt õppealajuhatajalt, et poiss on küll kuune, aga kas võtate ta vastu,” meenutab mees aegu ammuseid.

Pookstavid selged, aga higinahk ajas nutu kurku

Õppealajuhataja kabinetis leidis aset aga naljakas seik: “Mina ausa inimese ja rumala lapsukesena vastasin, et tegelikult olen ma veel viieaastane, kuuseks saan ma alles ühehommene,” rääkis Karl-Martin Reaali Poisile.

Selle peale naeris õppealajuhataja ja ütles, et mis nali see on ning mõtiskles, kas siis viieaastased oskavad lugeda. “Ta ulatas mulle sellepäevase ajalehe ja palus mul sealt uudise ette lugeda, mille peale ma olevat öelnud, et seda lehte olen ma täna juba lugenud,” meenutab Karl-Martin.

Tema arvas, et lapsuke ajab jama, ja palus ikkagi ette lugeda. Kui Karl-Martin seda teinud oli, kratsis imestunud õppealajuhataja vaid kukalt ja ütles, et kui poiss oskab juba suurte inimeste ajalehte lugeda, siis võib kooli võtta küll.

Kahjuks oli sellel esimesel käigul ka Karl-Martini jaoks ebameeldiv külg. Nimelt viis õppealajuhataja ta võimlasse, kus olid rõõbaspuud, matid ja võimla lõhn. “Kui ta ütles, et näe, sina hakkad ka siin käima, siis mul tuli küll nutt kurku ja see kõik nägi väga hirmus välja,” ütleb kirjanikuhärra lõpetuseks.

Uurides, mida on Reaalkool Karl-Martinile kaasa andnud, manab mees põneva analoogia esile. “Seda on jube raske sedasi lahti võtta nagu mõnd koogelmoogelit munavalgeteks ja -kollasteks, et mis on nüüd Reaalkool andnud ja mida muu elu.”

Karl-Martin arvab, et see, mis inimesest välja tuleb, sõltub suuresti sellest, milliseks ta ennast ise kokku loeb, vestleb ja kuulab kogu keskkonnas. “Ma ütlesin, et Reaalkooli kõige parem omadus oli piisav vabadus tegeleda ka muuga ja keskmisest bürokraatlikust Nõukogude standardkoolist erinevalt oli siin ikkagi seda inimlikku tunnetust märksa rohkem,” ei jää kirjanik kiidusõnadega kitsiks.

“Saadi aru, kes on milleks võimeline – kui oled korralik sportlane, siis anti andeks, et kirjandid olid natuke kehvemad, aga kui olid hea kirjanik, siis tühja sellest, et sa ei suutnud neid kõiki paberitele pandud norme täis hüpata või visata,” meenutab Karl-Martin nooruspõlve jäävaid kooliaastaid.

“Niisugust inimlikku arusaamist oli siin õnneks palju ja jäeti keskmisest rohkem ruumi ennast ise arendada, kokku lugeda ja maailmaga suhelda, et leida üles oma tugevused,” võtab ta asja kokku.

Karl-Martin Sinijärv on Eesti ajakirjanik ja luuletaja. Ta on töötanud Eesti Ekspressis, Liivimaa Kroonikas, olnud Eesti Kirjanike Liidu esimees 2007-2016, juhtinud ETV kultuurisaateid “OP!” ja “Jüri Üdi Klubi”.

Märt Karmo muljetab koolipõlvest ja paljastab Reaali-raamatute idee tekkeloo

25. jaanuaril esitles Märt Karmo oma uut ja hoolikalt valminud teost „Kannatuste aastast ikestatud aega. Tallinna Reaalkool (II Keskkool) aastail 1940 – 1954 I, II“. See on järg raamatutele „Must-kuldne müts me peas... I, II. Tallinna Reaalkool 1917-1940.“.

Märdi üks esimesi ja küllap meeldejäavamaid kümnese poisinakatki mälu pilte, kes 1954. aasta sügisel esmakordselt üle Reaali läve astus, oli aukartustäratavalt vana hoone, lahtise rõduga aula, suured kivitrepid ja kõrged, ent ka natuke pimesüüged koridorid ning

õpilaste rohkus seal. Eriti Rakvere väikese puust algkoolimajaga võrreldes. Maja sai Märdile aga üsna ruttu koduseks ja mida kauem ta koolikoridore väisas, seda omasemaks see muutus.

Tagantjärele tundub Märdile, et esimene kõige meeldestööbinum, aga ka jubedam ettevõtmine oli see, kui ta 4. klassis klassivendadega turnis maja kolmanda korruse väliskarniisil. Kellegi algatusel roniti aknast välja karniisiplekile, kus siis aknaplekist kinni hoides libistati ennast ettevaatlikult ümber ümmarguse posti teise aknani ja sealt juba tagasi klassi.

“Mõtlen praegu, et kui minu kümneaastane lapselaps peaks seal täna nii ronima, siis ma lihtsalt sureksin hirmust ja õudusest. Mures oldi ka kohtumajas, kust helistati kooli,” meenutab Märt värvikaid mälestusi.

Klassijuhataja Erika Pastak tormas samal korrusel paiknenud õpetajate toast kohe klassi.

“Mina olin jõudnud just aknast sisse ronida, kuid kolm meest jäid õpetajale kohe kätte. Olin vait kui sukk ja lootsin, et pääsen sellest pahandusest puhtalt, sest äsja Reaali vastu võetud poisina ning tagatipuks ka varest rajoonist,” meenutab Märt.

Tollal oli igale linnapiirkonnale kinnistatud kindel kool. Märt oleks pidanud käima Tallinna 16. keskkoolis ehk endises Tallinna Sikupilli keskkool, mis liideti 2016. aastal Kadrioru Saksa gümnaasiumiga. “Pelgasin, et mind pekstakse Reaalist kohe minema. Ja mida siis ema – kes mind üksinda kasvatas – ütleb!” lisas Märt.

Vahelejäädud naakmannid, said oma koosa sealsamas kohe kätte. Lisaks kästi ka kõigi vanemaid kooli tulla. “Pärast seda teatas klassijuhataja mulle ootamatult, et aga üks ronija oli meil veel. Ja vaatas minu peale. Selgus, et kuna mul oli kael kinni seotud, siis lisasid kohtumaja tädid selle eritunnusena juurde. Nii olingi vahel,” meenutab Märt päevi nooruspõlvest.

“Noh, siis võeti mind eraldi ja päris põhjalikult ette – ka ema käis koolis –, et miks ja kuidas ma ikka salgasin ja varjasin. Lõppmoraal kõlas: „Meie koolis on nii, et kui ka keegi mingi pahandusega hakkama saab, tuleb tal see ausalt üles tunnistada!“ Öeldu sööbis mulle mällu, aga eelkõige Reaali ja poiste kontekstis, sest tüdrukud olid selle maja katuse all olnud alles paar kuud.”

Märt Karmo

Allikas: Erakogu

Kuidas ja kust sai Märt aga inspiratsiooni ning kuidas võeti kauaoodatud ja põnev teos vastu?

Juhuslikke kilde Reaali kohta mäletab Märt kuulnud olevat 1950. aastate teisest poolest alates. Peagi tuli ka teadmine mahavõetud Vabadussõja mälestussambast. Tekkis ettekujutus Reaali poistest, kui väga kokkuhoidvast seltskonnast. Näiteks meenub mehele, kuidas sama kümnendi lõpus jalgrattamatkal kohatud vanemad vilistlased pärisid neilt, kas Reaali poisse ka kambas on? “Ja seejärel veeres jutt juba nende- ja meieaegsetele õpetajatele ning koolielule,” meenutab Märt.

Aga Reaali ajalooga sattus mees tegelema 1980. aastal, kui kooli 100. aastapäevaks (1981) taheti välja anda 36-leheküljeline mälestusteos ning otsiti vilistlast, kes sooviksid kaasa lüüa. Märdil tekkis kohe huvi eelkõige rohkem teada saada põlise Reaali ajaloost ja muidugi olla üks juubeliraamatu koostajaist. Erinevatel põhjustel ei saanud aga sellest koguteosest asja.

“Umbes neil aegadel sattusin lugema 1972. aastal Rootsis ilmunud väljaannet “Mehed Vabaduse puisteelt” ja vaat see oli tõepoolest silmade avamise raamat, mis innustaski mind arhiivis käima ja täiesti avaldamislootusega teksti koostama,” nendib mees.

1984. aastal valmiski ligi 200-leheküljeline käsikiri „Tallinna Reaalkool 1918-1944“, mille Märt 1988 Ameerikasse toimetas. Seejärel ei õnnestunud ligi 16 aasta jooksul mitmest katsest ja vabamatest oludest hoolimata Eestis uut ja väarikat teost välja anda. Toonane Reaalkooli direktor Gunnar Polma tegi 2004. aastal

Märdile ettepaneku kas või Eesti-aegne osa valmis kirjutada ja üllitada.

Kauaoodatud-tehtud oopus („Must-kuldne müts“) nägi lõpuks ilmavalgust 2011. Tunnustust jagasid oma arvustustes Hellar Grabbi, Rein Ruutsoo, Küllo Arjakas ja Väino Sirk. Ka muud vastukajad olid kiitvad. Loodan, et menukas on ka äsjailmunud „Kannatuste aastast ikestatud aega“.

Mida on Märt Karmo koolipäevilt kõige enam kaasa võtnud?

“Seda on pea võimatu lühidalt määratleda, kuid... Rahvusliku meelsuse sain juba kodunt kaasa, Reaalkooli minevik ja Vabadussõja-aegne vaim vaid võimendasid seda. Üksnes Reaalile olemuslikud ja erisugused traditsioonid kinnistasid ühtehoidmise ja -kuuluvuse ning oma kooli tunnet,” räägib Märt koolilehele.

Veel meenub tublile ja lugupeetud vilistlasele õpetajate isamaaline hoiak ja poiste usaldamine. Näiteks see, et lauluõpetaja Voldemar Toomingas 1960. aastal (!) kvartetipoistele Reaali hümnit õpetas, lähendas poisse üksteisele rohkem kui paljad lõoklaused.

Vanemate ja kuulsamate vilistlaste saavutused tekitasid aukartust ja uhkust ning süvendasid kohusetunnet neist mitte kehvemad olla ja koolile mitte häbi teha. “Lõppkokkuvõttes on nii-öelda kaasavara taandunud vist siiski Habe igihaljale õpetusele: „Olge töökad, olge ausad, olge ustavad kodumaale!“ võtab Märt lõpetuseks asja tsitaadiga kokku.

Järgmises lehes on juba uued vilistlaslood! 📖

Karl-Martin Sinijärv

Allikas: Erakogu

VABALAVA VÕI VABA LAVA?

Gerdo Germann
137C

Neljapäeval, 31. jaanuaril toimus Tallinna Reaalkooli aulas 7. Vabalava, mis oli seekord suurem ja esinejaterohkem kui kunagi varem. Ette astus 13 artisti, sealhulgas üllatusesineja füüsikaõpetaja Toomas Reimann ja noortebänd Voucher. Žürii kuulutas võitjaks ansambli Helin lauluga “Smile from within”, publiku lemmiku tiitli sai Hugo Rebane oma versiooniga laulust “Ma tahan olla öö” ning õpetajate lemmiku auhinna pälvis koomik Tarmo Pungas. Sel aastal istusid žürii pingil meie armastatud õppealajuhataja Martin Saar, sarmikas eesti keele õpetaja Kristi Koit ja tuntud muusik Antti Kammiste.

Olles esimest korda Vabalaval võin öelda, et kogemus oli võrratu ja oli näha kui palju tööd ja vaeva olid korraldajad üritusse pannud, ja kõik see tasus ära. Seltskond oli super ja esinejad olid veelgi paremad. Isiklikult oli minu lemmik ComedyTra\$h feat. Olmeprügi oma satiiriliste kommentaaride ja sellega, kuidas nad suutsid oma esitust nii tõsiselt võtta. *Kudos!*

Hugo Rebane

Aga tõeline *showstopper* oli Toomas Reimanni paroodia laulust “Vasta, kui küsin”. Peale selle kuulmist teadsin kohe, et see tuleb iTunesi panna, et kõik saaksid seda lõpmatuseni kuulata. Veelgi rohkem ootan, et keegi sellest *remix*’i teeks, nii et pakun selle idee välja.

Aga nüüd võitjate juurde. Intervjuuerisin žürii ja publiku lemmikut ja küsisin neilt erinevaid küsimusi oma esituste kohta. Ansambli Helin lauljale Helin Kuldkepile meeldib väga tegeleda muusikaga ning ta on alati tahtnud esitada omakirjutatud lugu ja sellest tuleneb ka bändi arvates nende edulugu. Oma nime valimisega ei muutunud Helin nartsissistlikuks, vaid selle saatis korraldajatele ansambli viuldaja Aurora ja enam polnud Helinil midagi teha. Ainuke raskus, mis esinemisega kaasnes, oli see, et Helin valis nelja dieesiga helistiku, mis osutus pillimängijatele (ma nüüd tsiteerin) “košmaariks”. Ma ütlen selle peale, et tehke omad järeldused. Edasistele esinejatele soovitan Helin teha asju südamest, sest just siis tuleb kõik välja.

Tarmo Pungas

Hugoga on aga täiesti erinev lugu. Tema edulugu tuleneb julgest peale hakkamisest. Nimega polnud tal ilmselgelt raskusi. Kuigi aga 31. hommikul ei teadnud Hugo, mida ta isegi esitab. Õnneks ta siiski leidis inspiratsiooni internetist ja sealt läks tal tema sõnul edasi “libedalt”. Just julget peale hakkamist soovitan Hugo edasistele esinejatele ja kui tahate midagi teha, siis minge tehke, ega seal muud polegi.

Lisaks läksin ja küsisin žürii esimehelt Antti Kammistelt küsimusi ürituse kohta. Küsimusele “Kas Teile meeldis Vabalava ja missuguseid tundeid see teie tekitas?” vastas ta: “Üritus meeldis. Tekitas ärevaid tundeid, sest jõe raske on hinnata noori inimesi, kes kõik teevad asja ihu ja hingega. Ja ei saa ju kunagi hinnata võrreldamatuid asju, kuidas sa paned siis lõpuks kõik selle ühte pingeritta. Õnneks meil ikka mingi konsensus tekkis ja tegelikult on tore, kui sellisesse kohta vahetevahel satud. Ma ei kujuta ette, et ma peaks iga päev istuma mingis žüriis.” Võitja valimine ei osutunud žüriil raskeks, sest nende arust tuli omaloomingut ja sellese panustamine kuidagi ära märkida (nipid järgmiste aastate esinejatele). Kui küsisin Kammistelt

**Õpilane
õppides
vene keele
käändeid:
“Kes tegi
vene keele!?”**

“Kas laval oli ka tulevase superstaare?” vastas ta: “Tahaks loota, aga seda kunagi ei tea, sest mida me teame nendest ametlikest superstaaridest, kes on selle tiitli enda külge saanud. Mõni on üldse ära kadunud, nii et see on selline ehku peale küsimus ning mõni, kes pole kunagi superstaariks saanud, on superstaar.” Anttile väga meeldivad sellised üritused: “Esiteks on tore näha, mismoodi inimeste mõtteelu toimib, ja päris põnev on seda võrrelda iseenda mõttemaailmaga, et kuidas sina midagi näed ning kuidas tänapäeva noorus midagi näeb. Kui palju seal kattuvust on ja kui palju on selliseid lahknevusi, mis panevad kulmu kergitama. Aga üllataval kombel ma saan aru, et ma olen ise suhteliselt kaasagne või on siis ikkagi tänapäeval noorus nii vanamoodne. Eriti kui satudki sellisesse kohta, kus lava peal on tohutult palju andekaid inimesi ja on toredaid äratundmisi, aga samas on ka imestamishetki ja see on vahva.”

Sel aastal aitasid osalejate kingikotte täita ja võitjate auhindu komplekteerida: DanceAct, Turbliss, Haage, Park Minigolf, Estonian Funk Embassy, Ronimisministeerium, Mrs Waffle, Intsikurmu, Elamusgolf, Kuma, Viljandi Folk, Kohvik Komeet ja MõrvaMüsteerium. Täna kõiki sponsoreid, korraldajaid ja esinejaid, kes panid kokku sellise meelilohutava ürituse, ja jään juba ootama järgmist aastat.

Helin

Voucher

Füüsikaõpetaja Toomas Reimann

SUUNDADE TUTVUSTUSED

Liis Liivand 135A
Nicolas Lotman 135B
Anette Remmelg 135C
Erik Laur 135C
Kelly Kaldra 135C

Programmeerimissuund

Tervist! Mina olen 135. lennu reaal-programmeerimise õppesuunast. Jah, see suund oli mu vaba valik. Ei, ma ei kahetse. Ei, me pole kõik füüsika- ja matemaatikageeniused. Jah, mu suunas on ka lähedaid inimesi. Jah, tüdrukuid on meil ka.

Nüüd asja juurde, kui mõned pakilisemad küsimused vastatud. Läksin progesuunda, sest keegi kunagi kuskil taskuhäalingus mainis, et proge on täitsa vahva asi ja jäin loomulikult uskuma. Usun siiani.

Kellele ei meeldiks vahelduseks hirmsale gümnaasiumi-matemaatikale lahendada kergemaid põhikooli tasemel tekstülesandeid? Lisaks ei tunne ma ühtegi eakaaslast, kes ütleks ära veel mõnele tunnil arvuti taga.

Suuna valisin tõesti suunaaine järgi ja mitte sõprade või klassi järgi. Uskumatu, eks? Tegelikult soovitan seda teilegi, armsad nooremad koolikaaslased. Luban, et näete oma paralleelklassides õppivaid sõpru igapäevaselt.

Suurepärase tulemuste arv olümpiaadidel on meie suunas ilmselt üle keskmise. Pealtnäha on reaal-programmeerimise õppesuund ka kõige reaalim nendest reaalsuundadest. Kuigi mina seda reeglit kindlasti ei kinnita, sest minu konkurentsituult nõrgim aine on füüsika. Aga tegelikult on see tore, et enne suurt tööd oskab keegi ikka vaeseid rumalaid läbikukkumisest päästa.

Poisse on meil tõesti klassis palju, aga ilme inimeste näol vahetult pärast neile ütlemist, et mu klassis on 9 tüdrukut ja 28 poissi, on seda väärt. Tüdrukute klassidevahelistest pallimängude võistlustest küll asja ei saa, kuid seda, et ka programmeerijad oskavad palli mängida, näitab suurepäraselt 134A.

Programmeerimise suunda tasub kindlasti gümnaasiumisse astudes vähemalt kaaluda. Loogika arendamine ja hea oskus järgnevas eluks ei tee kellelegi paha. Elame ju siiski kiiresti arenevas infoühiskonnas, kus kõik IT-ga seotud oskused on kõrgelt hinnatud

Meditsiinisuund

Olen poolteist aastat õppinud reaal-meditšiini suunal ja täiesti rahul! Mis teeb medist medi? Õige küsimus oleks hoopis kes! Meditsiini õppesuuna haigla poole eest vastutava imelise anomaalse jõu nimi on Marika Tammara. Marika on Ida-Tallinna Keskhaigla teadusosakonna juhataja ning tema juhitud reaal-meditšiini suunast on saanud talle südameasi. Marika on sõbralik ja humoorikas loomaarmastaja. Ta pole päris õpetaja – temaga on üldjuhul sõber/kolleeg masti suhtlus. Siiski klassi ees tarkust jagada oskab ta päris põnevalt.

Meditsiinisuunas käies saad enamikes tundideks jalutada Ida-Tallinna Keskhaigla Ravi tänava hoonesse, aga samuti Magdaleena üksusesse ja 12. klassis kuulduste põhjal ka Järve hoonesse. Pärast pikka koolipäeva on too tilluke matk üpriski turgutav. 10. klassi alguses tutvutakse peamiselt haigla endaga, kuid hiljem toimuvad väiksemates rühmades loengud koos praktilise osaga Eesti eriala tippude juures. Sinu jaoks selgineb väga täpselt, mida tehakse onkoloogia osakonnas ja et gastroenteroloogiat kindlasti õppima ei lähe.

Meditsiini suunas võid alati teha meditsiiniteemalise uurimistöö ning Marika on mitu aastat mitut tööd juhendanud. Lisaks avaneb võimalus aidata ka teistes uurimustes, mida viib läbi haigla. Mina ja teised saime olla erinevates osakondades õdedel varjuks ja pärast kutsuti kõik osalejad õendus- ja ämmaemanduskonverentsile, mis oli päris pull vaheldus tavakoolipäevale.

Isegi kui sa ei kavatse minna tulevikus meditsiini õppima, siis on tegemist ääretult kasuliku suunaga tulevaseks eluks. Saad kätte baasteadmised elustamiseks, vastuseid üpris x-kategooria küsimustele, mis on ikkagi huvitavad, kordad ning saad juurde anatoomiateadmisi ja mõistad haiglasüsteemi tööd.

Veel suvalisi fakte medi suunast:

- meil on koer Marta (ühtlasi NB! allergikutele);
- vahel saab süüa;
- klassis on reeglina rohkem tüdrukuid kui poisse;
- klassikaaslased on bioloogias pigem head.

Kui sul on huvi meditsiini vastu või teised suunad ei paku huvi, siis tule meiega medisse! Medi valimine ei tähenda, et kümne aasta pärast võtad patsiente vastu, kuid on hea ülikooli sisseastumisel. Lisateavet ja tunnetust “kuidas tegelikult” leiad 135.b ajaveebist!

Tehnoloogiasuund

Kas su elukestev unistus on olnud näha, kuidas töötab hüdroelektrijaam Keila joal, mis peitub Iru soojuselektrijaamas ja kuidas seal prügi täpsemalt põleb? Kas sa oled tahtnud alati teada saada, mis on ruum ja õhk selles? Kas sulle meeldib kergem koolikott ning ühe ja sama näo vaatamine kolm aastat järjest on sinu jaoks piin? Kas tahad realselt midagi uut õppida ning mitte lihtsalt tiksuda? Kas EKA sobiks sinu tulevikuplaanidesse? Kas oled nõus istuma mõned korrad teispäeva- või neljapäevaõhtul kella veerand viieni koolimajas, et saada pool aastat kaks tundi varem ära kui sinu kallid klassikaaslased majanduse suunast? Kui vastasid kõigile eelnevatele küsimustele jaatavalt, siis tehnoloogiasuund on täpselt see, mida sa otsid.

Tehnoloogiasuund sisaldab nelja kursust, millest esimene läbitakse 10. klassis – energetika alused. Sellel kursusel on erinevaid külalisi ja väljasõite nii TTÜsse kui ka prügipõletusse. Kohati igavad loengud teeb huvitavamaks mälumängu mängimine, sest kursuse lõpus olevas arvestuses võib üllatusülesandeks osutuda kõigi 8–12 õpetaja/külalise näo ja nime ühendamise.

11. klassis võid jätta hüvasti energetika, mootorite, pingi, prügi ja elektriliinidega ning teretada arhitektuurimaailma, kus väljasõidud on asendunud rohkemate loengutega klassiruumis. Sellel kursusel on vähem üksluist kuulamist ning rohkem

erinevaid joonistus- ja joonestusharjutusi. 11. klassi edukaks lõpetamiseks tuleb projekteerida varjualune, olgu selleks siis saunamajake või hoopis torulaadne puhkekoht, mille jooniste ja maketi tegemine rõõvib sult kindlasti mõned väärtuslikud unetunnid. Üleüldiselt on 11. klass tehnoloogia kursusel kõige *tryhard*’im, aga samas on see kasulik tulevikus.

12. klassis saab proovida enda kätt tootearenduses, tegeletakse toote prototüüpimise ja turundamisega TTÜst õpetaja juhendamisel. Kursuse lõpus esitletakse oma tooteid Robotexi messil. Tunnid on hästi iseseisvad ja praktilised, kus tehakse gruppides oma projekte ja sellega seotud ülesandeid. Tooteid on väga erinevaid, alustades innovaatilistest suuvärskendajatest kuni Litify seadeldiseni, mille saab kinnitada tavalise lambilüliti peale ja selle telefoni kaudu sisse/välja lülitada. Põhimõtteliselt on 12. klassis võimalik juba realselt koolist kasu saada ning teha algust enda firmaga.

Majandussuund

Vahet pole, kas oled juba majandusekspert või on su teadmised peaaegu olematud, oled reaal-majandussuunda õppima

oodatud. Majandustundide jooksul saad selgeks kurva tõsiasi, et selline 40-kordne aktsiastootlus nagu *cashflow*’s on päris keeruline tulema. Erinevalt tehnoloogiasuunast toimuvad tunnid korrapäraselt: nädalas toimub kaks akadeemilist tundi ja veerand viieni koolis istuma ei pea. Kursus sobib ka nõrganärvilistele, sest inimese siseorganite asemel tegeletakse pigem isikuomadustega, et saada teada, kas sobiksid näiteks ettevõtjaks.

10. klassis omandad majanduse põhimõisted, tutvud turu funktsioonidega ja õpid turumajanduse põhimõtteid. Tunnid lõimuvad geograafia, ajaloo, ühiskonnaõpetuse ja keeltega. Läbi iga kursuse arutatakse topelt-tunni alguses päevakajalisi majandusteemasid nii Eestis kui ka välismaal. Toimub õppekäik trükikotta, et tutvuda tootmisega. Võtad osa ka interaktiivsetest tundidest, suheldes õpetajatega läbi videoühenduse. Tundides käivad ka põnevad ja mitmekülgsed külalised, kes oma ala lähemalt selgitavad ja küsimustele vastavad. Majanduse esimene kursus valmistab sind ette nii uurimistööks kui ka õpilasfirmategevuseks ning kümnenda klassi lõpuks oskad kindlasti joonistada nõudluse ja pakkumise kõverat.

Kui 10. klassis mööduvad tunnid teoreetilist osa õppides, siis 11. klass sisaldab rohkelt praktilist tööd: õpitakse investeerima virtuaalkonto näol, uuritakse erinevate ettevõtlusvormide kohta ning õpitakse korraldama ka üritusi, koos korraldatakse ka 12. klassi õpilastele märgipidu. Teisel ja kolmandal kursusel tutvutakse ettevõtluse, investeerimise, raamatupidamise, konkursi ja enda isikuomadustega. 11. klassis on õpilastel võimalus luua oma õpilasfirmasid, millega reaalselt suurepäraselt hakkama saavad! Saad koostada ka oma CV, millega näiteks suvetööle kandideerida ning tunde külastavad paljud vilistlased, üks edukam kui teine.

12. klassis toimub neljas ja viimane kursus. Tegeletakse majanduspoliitikaga regioonipõhiselt ning ka Eesti näitel. Õpilastel on võimalus osaleda töövarjupäeva programmis. Vahel saad ka raskel nädalal klassis mängida, et imiteeritav majandusmudel praktikaga külge jääks ja tunnid siiski vilja kannaks. Kuigi kursuseid toetavad töölehed, toimub tegelik õppimine arutelu käigus tunnis ning kursuste lõpus saab õpilane kas vestlusega või tööga näidata, mis külge jäänud on. Õpilasfirma loomisest ja edukal toimimisel on võimalik kirja saada ka valikkursused. ¹²

KAS KUULDUSED REAALI KULDSÖRMUSEST ON TÕESTI TÕSI?

Margareta Päts
135B

kui ülikoolide ja korporatsioonide taustaga vilistlased küsisid, et miks ei võiks olla Reaalil kullast sõrmust. Kes näitas, et ülikoolil on, kes ütles, et koos muu kullast sõrmusega ei sobi meie hõbedast kanda, aga tahaks.

Üks mõte viis teiseni ja sel aastal oli teema küllalt küps, et esile tulla. Eesmärk polnud aga niisama inimestele kullast sõrmuseid jagada, vaid siiski midagi korda saata ja õpilasi aidata. Nimelt müüdi vilistlasapäeval toimunud oksjonil maha viis sõrmust, millega teeniti 3570 eurot õpilaste toetamiseks rahvusvahelistel olümpiaadidel ja muudel suurematel võistlustel.

Esimesed kuldsõrmuste omanikud on Reaalkooli vilistlased Oliver Peek, Harry Tuul, Taavi Tamkivi, Sten Nugis ja Riho Adermann. Eks nüüd saab näha, kuidas asi edasi läheb ja kas on sõrmused ka järgmisel vilistlasapäeval endale omanikke ootamas. ¹³

Sõrmus

Allikas: Ingrid Kuusk

H. Ahuna hilinevale õpilasele: “Kas tuleb veel sinusuguseid?”

KULDAVÄÄRT NÕU! KERSTI VESKIMETSA TERVISENURK

Õp Kersti Veskimets

Kas olid täna hommikul ärkamise ajaks juba virgunud või suutsid vaevu voodist välja tulla? Kas suudad kiiresti keskenduda ülesannete lahendamisele ja tekstide lugemisele, mida tunnis käsitletakse? Kas tunned, et innovaatilised ideed lausa pulbitsevad peas? Kui kõik kolm vastust olid eitavad, siis võta midagi ette, sest su aju on tühi või väsinud! Või mõlemat korraga.

1. Et ärkamine oleks kerge, siis mine õigel ajal magama ja ilma nutiseadmeta,

sest helendav ekraan ei lase tekkida melatoniinil, mis käivitab meil unerežiimi.

2. Maga vähemalt kaheksa tundi, sest pika uneta ei suuda meie aju keskenduda. Pealegi, magamise ajal salvestub mällu päeval kogetu ja õpitu. Teisisõnu tekivad uued ühendused ehk sünapsid neuronite vahel. Sünapside tekkeks on vaja uusi molekule sünteesida ja une ajal jääb selleks rohkem energiat (ATP).

3. Peida nutiseade õppimise ajaks kaugele ära, sest meie aju on kiviaja tasemel: kui korilane käis metsas marju korjamas, pidi ta pöörama tähelepanu igale

oksapraksatusele. Just seetõttu märkamegi tänapäeval samamoodi iga nutiseadme ekraanil vilkuvat teavitust.

Efektiivselt õppimine ja mõtlemine on aga võimalik ainult siis, kui me keskendume. Aga kuidas siis innovaatilised ideed ja loovtööd tulevad? Loovus tähendabki, et loome ajus uusi seoseid! Selleks, et teha midagi innovatiivset, ongi vaja keskenduda, et aju suudaks moodustada väikestest infokildudest suuremaid infoühikuid. Ja kui suuremaid infoühikuid on juba suurte pakkidena kogutud, siis ühel ilusal puhkehetkel vallandub geniaalne, aga lihtne idee või lahendus. **1**

MUUSIKA | PUHAKE RÜTMIDES

Kristofer Mäeots 134C

Eelmisel korral kirjutasin artikli ühest oma lemmikžanrist: lo-fi hiphopist. Hetkel naudib see žanr oma kuldaega ja kogub jätkuvalt populaarsust. Sageli ei teata palju aga selle saamisloost: millisel hetkel me üldse saame hakata rääkima mingist instrumentaalsest hiphopist? Astudes ajamasinasse, leiame, et meid viiakse suisa eelmisesse sajandisse, täpsemalt aastasse 1974.

Kaks tegijat, kellel on palju sarnast

Nujabes (Jun Seba) ja J Dilla (James Yancey) on DJ-d, kes on sündinud täpselt samal päeval, täpselt samal aastal: 7. veebruar, 1974. Nad kasvasid üles täiesti erinevates paikades (Nujabes Tokyos, J Dilla Detroitis), kuid ometi kujunesid mõlemast aegumatud plaadikeerutajad ja vaieldamatult hiphopi legendid. Andekate meeste muusikas on tajuda äratuntavat sarnasust ja plastilist voolavust, mida märkame ka praeguses lo-fis. Võrdleksingi siinkohal kaht albumit: Nujabesi poolt albumit "Modal Soul" ning J Dilla poolt albumit "Donuts".

Modal Soul (2005)

Nujabesi teine album kolmest, kuid nii mitmedki kriitikud loevad seda tema

parimaks. Album on väga mitmekesine: seal on nii puhtal kujul instrumentaalseid lugusid kui ka *collab'e* erinevate *underground* räpparitega, näiteks on seal nimed nagu Substantial, Cise Starr ja Five Deez. Kuigi need räpparid pole suutnud suures pildis läbi lüüa, on Nujabes andnud nende karjäärile teatava hingamise ning lüürikale värvika tausta. Albumi instrumentaalses pooles leiab nii tempokat ja kirevat ("feathers", "Horizon") kui ka aeglast ja tagasihoidlikku musti ("Light on the Land", "sea of cloud"). Kellele peaks juhulikult meeldima anime, vaadake sellist seriaali nagu "Samurai Champloo", sest muusika on sellele teinud eelkõige just Nujabes.

Donuts (2006)

J Dilla on albumis "Donuts" suurel määral eksperimenteerinud. Lood on erineva tempoga, neile on sisse segatud erineva olemusega vokaale, rütm ja helikõrgusedki on lugudel varieeruvad, lugude kestvused on 40 sekundist kolme minutini. Albumis on tervelt 31 muusikapala: on vägagi tõenäoline, et iga inimene, kes mingilgi määral hindab hip-hop muusikat, leiab enda maitselegi sealt midagi. Pean tunnistama, et eelistan ise pigem Nujabesi muusikat, kuid J Dilla pärandist ei saa mööda astuda ning ka tema looming on märkimisväärselt tähendusega hip-hopi ajaloos.

Saatust polnud noorte meeste vastu helde

Saatust ja elu on aga karmid, sest mõlemad mehed lahkusid meie hulgast noorelt, liigagi noorelt. J Dilla andus 2006. aastal haruldasele verehaigusele ja Nujabes hukkus autoõnnetuses 2010. aastal. Kui nende hinged viibivad paremas kohas, elavad nad siiski meie hulgas edasi just muusika kujul. Me saamegi mitte ainult neid, vaid ka kõiki teisi hinge heitnud artiste elus hoida just nende muusikat kuulates. Seega, palun teeme seda.

Panen siia mõlemast albumist kolm väljanopitud lugu, kuid soovitan teil kindlasti nii "Modal Soul" kui ka "Donuts" otsast lõpuni ära kuulata, sest need on kuldaväärt.

"Modal Soul"

- 1) Nujabes - flowers
- 2) Nujabes - Feather (feat. Cise Starr & Akin from CYNE)
- 3) Nujabes - Luv(sic) pt3 (feat. Shing02)

"Donuts"

- 1) J Dilla - ULove
- 2) J Dilla - Mash
- 3) J Dilla - Two Can Win **2**

A. Kell: "ÕS on nagu piibel."

KUUKÜSS: RAHVALIK VÄRKAMISAEG

Nicolas Lotman 135B

Markus Vaher 135B

Mis värk on? Mida hekki? Kuidas põksub? Mis tiks on? Kuidas kärab? Vahet pole, kuidas küsid, aga see on elu mõttest tähtsam küsimus, mis ühel või teisel kujul varem või hiljem kalpsab läbi me kõigi peakoludest. Ega meie vastust ei tea. Seega volitasime publiku hääle kõmisema.

Reaalikatel oli oma värgi kohta midagi öelda 312 korral. Rahva meelel kippusid jõlkuma mõtted eelootavatest kohustustest: meistritiitlile "kõige-tore-dam-õpikogemus-kunagi" pretendeeriv uurimistöö ja varakevadine olümpiaadiralli.

Sõna võtsid ka abiturientid, kellest näiteks ühe värk seisneb parasjagu "üliloolidelt" vastuste ootamises. Teiseks levinumaks lähenemiseks küsimusele oli reaalikale kohane teaduslik-filoloogiline: väljendada värki prestiižse Eesti Keele Instituudi väljaannete abil (kumb võidaks – ÕS või EKSS?). Lisaks muretses teatav kontingent

Tiidu lemma kadumise osas: hetkel on mainitud Tiit samavõrd tuvastamata kui tema lemma asupaik.

Omaette kategooria moodustasid eestlaslikult pessimistlikud vastused. Märgime ära mõned mahlakamad stiilinäited: "halb ilm", "külm on", "suht külm on", "väga külm on", "uni!", "külm ja uni", "magada tahaks", "kahtlane" ja viimaks ka "pettumus, mis muu". Lisaks sellele saime lugejatelt mureteateid nagu "Kurbtus on peal :((", "MU HINDED LANGEVAD. PALUN AIDAKE :(" ja "rahad on otsas". Vaatamata rahva morjendunud meeleolule, on siiski oodata olude paranemist: kevadsoojad on tulekul, päevad venivad pikemaks, veebruarikuine vaheaeg läheneb ning küllap hakkab ka rahakott peagi punguma.

Osadel puhkudel peitub võlu hingestatuses ehk täpsemalt "olen kana Joe" – "diip", kui tsiteerida kahekümne esimesel jaanuaril 8:53 vastanut. Ka ametlike koolitundide ajal vastanuid leidis, kuid kuna reaalikate südametunnistus on puhtam kui plekk

Vanishi reklaamis, siis kindlasti oli neid jalust rabanud haigus või muu asjalik põhjus. Vastandumaks nukratele oli märgatav ka rahulolu hetkega. Siingi mõned näited: "😎", "Suht chill", "Elu on lit. 🍷", "Väga gucci on". Mõni järeldas viimast juba isiklike vaatluste põhjal ja raporteeris meile: "12 klassis pole üldse suitsiidset meeleolu". Mõtlemapanev värk on "suht pilvedes". Kas unisel õpilasel virvendab elu häguna silme ees? Kas mõni gümnasist on jõudnud seitsmendasse taevasse ning heljub rõõmsana? Kas ta piserdas keevat vett talveõhku? Kes seda teab?

Hea on kuulda, et kallid koolikaaslased sel ebasuul ajal veel funkavad. Noil, kel kõrvade vahel mure- ja masemõtted, soovitame innustuseks meenutada elu hüvamat poolt. Luban, et hää on halval üle pää. Lõpetan edastatud tsitaadiga Henn Saarilt, mis lisatahuna vastab küsimusele kooli vaatevinklist: "Kui te olete vabrikudirektor ..., siis olete alati huvitatud kahest: esiteks, et see värk käiks, ja teiseks, et see värk ei laguneks." **3**

NELI PÄEVA SETOGA

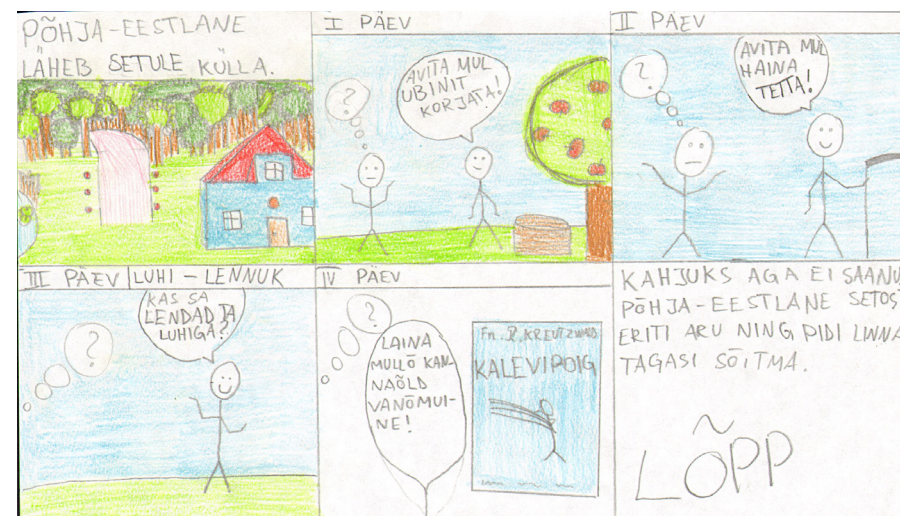
Gerdo Germann 137C

Novembris toimus koolis koomiksikonkurss, mille võitis Krõõt Arna (140A). Koomiksikonkursi korraldasid PEK'i liikmed Lisa Pruuli ja Harald Parts (141B). Osavõtjaid oli 2. Koomiksikonkurss korraldati, sest arvati et Reaali Poiss vajab rohkem koomikseid,

mis pakusid huvi noorematele klassidele. Koomiksile lugejad on mõlemad, kuid nendest kahest Harald loeb neid rohkem. Nii Lisale, kui ka Haraldile meeldis võitja koomiks, sest see oli naljakas ning sellest oli lihtne aru saada. Muidugi võtja valimisega polnud eriti raskusi, sest see teine koomiks oli ropu sisuga, ma tsiteerin nüüd selle teise koomiksi autorit: "Palun ärge visake mind

koolist välja. Antud teoses ei ole soovitud kedagi solvata, lihtsalt kasutatakse ära filoloogilist kokkusattumust!" Korraldajad said ise sellest roppusest aru, aga lõpp jäi mõlemale segaseks. Palju õnne võitjale ja soovitusena edasistele osavõtjatele palun ärge kasutage ära filoloogilist kokkusattumust! **4**

M. Saar: "Mis me sel nädalal teeme?"
Õpilane: "Magame!"
M. Saar: "Magamine on nõrkadele!"

LUULE-BATTLE

Taas kord kutsusime kokku luulehimulised reaalikad, et välja uurida, milline luule seekord sulest välja voolab. Konkreetsete sõnade asemel andsime ühe märksõna, millele võis igaüks läheneda, kuidas iganes hing ihkas.
Märksõna: motivatsioon

**

neli päeva ja viis tundi
aega oli veel küllalt
milleks pidin tundma tegemise
sundi
kui saab teha homme
pole vaja jõuda täna
ja nii see aeg lendaski ära

nüüdseks juba möödunud
kuus päeva ja seitseteist minutit
aga valmis pole ridagi
täna on siiski viimne piir
ning parim motivaator
on ju ikka tähtaeg
ja taustal mängiv terminaator

vähehaaval tulid sõnad
aga mitte ükski rida ega riim
minu üsna keskpärase
riimide ja ridade elus
pole tulnud vaevalisemalt
kui need siin

Siret Siim

Eha

sa ärkad vara sest et tunned
indu, tahtmist, pinevust
sa tead ja töötad sest et tunned
kõige kõiksest võimalikkust
sa naerad-nutad sest et tunned
võidujanu võitmatust
sa oled öösel õhevil
ja tunned.

kõik on võimalik, nüüd lõpuni
ning kõik ongi lihtsalt raske
viimaks ehal koidab valgus
sa oled õhevil, ärevil, kartuses
ja tunned
kõik on võimalik.

Markus Vaher

**

ma hoian motivatsiooni
tagataskus ülisuures tuubis
kahju ainult et koolis
pidevalt istuma peab

kodus võtan motivatsiooni välja
kõik, mis sellest alles on jäänud
ja pigistan korralikult
saan täpselt nii palju
et hambad ära pesta
ja hommikul otsast alata

Tarmo Pungas

P. Otsa: “Kool. Nutate ja käite.”

**

ja praegu vaatan kuidas sajab lund
ja mõtlen mis saab siis
kui pole enam jaksu
olla armunud või nõutu
huvitatud huvitav
seista kesk tänavat
käed tasku surutult

ma oskan ise sokke jalga panna
küsin ise sult et kuidas läheb
lähen ise kooli õhtul koju
laenan külmetajal kindaid
ja muud maist vara südant huvi
panen end öösiti magama

tahaks tahta mida tahes
näha unenägudeta und
seista kesk tänavat
käed tasku surutult
ja unustada põuetungiv külm
või kõik mis jäeti tagasi andmata

praegu vaatan kuidas sajab lund
ja panen end ümisesdes magama
oskan juba ise külma sisse vaadata
näha end lumesajus seismas
olla armunud ja nõutu
huvita
ja sellest kõigest üdini väsinud

Susanna Mett

P. Karu: “Magamine on moest
väljas.”

LASTE UNISTUSED JA ARVAMUSED EESTIMAAST

////////////////////

Olena Predko 139C
Gretel Tiivel 137B

Kohe-kohe on kätte jõudmas EV 101. sünnipäev. Käisime 2.a klassi käest küsimas selle kohta erinevaid küsimusi. Lisaks uurisime neilt veidi nende unistuste ja mõtete kohta koolist.

Kas teate, mis on EV100?
Koos: “Eesti Vabariigi 100. sünnipäev.”

Kuidas teie pere tähistab Eesti sünnipäeva?

“Meie pere alati läheb reisile. See aasta me lähme Ameerikasse.”
“Meie pere käib alati vara hommikul lipu ülespanemist vaatamas.”

Kas Eesti sünnipäeva tähistamine on oluline või mitte? Miks?

“See on väga oluline, sest me näitame, et hoolime enda väikesest riigist.”

Mida soovite Eestile 101. sünnipäevaks?
“Et kõik tähistaksid Eesti sünnipäeva.”
“Et kõik inimesed paneksid endale eesmärgi.”

Mis hindeid hakkate saama põhikoolis?
“Üheksaid ja kümneid”
“Matemaatika tuleb mul 9,5”

Mis on teie kõige halvem punktisumma koolielus?

“Ma sain eesti keele tasemetöö eest 99 punkti, sest kirjutasin “Ameerika” väikse tähega.”

Kas teile meeldib rohkem kujundav hindamine või punktid? Miks?

Koos: “Punktid!!!”
“Punktid, sest õpetaja kirjutab töö peale, kas sul läks halvasti või mitte ja mis sul läks halvasti”

Mis on teie lemmik tund?

Koos: “Arvutiõpetus”
“Kunst”
“Kehaline kasvatus ja kunst.”

Mis tund teile üldse ei meeldi? Miks?

Koos: “Loodusõpetus”
“Sest seal on kõik liiga lihtne”
“Sest seal me õpime linde.”
“Me peame kirjutama täislausetega.”

Kas teile meeldib koolitoit?
“Ei.”

“Leib on ainukene asi, mis seal sünnib.”
“Ma võtan tavaliselt päevapraadi.”
“Ma unustasin õpilaspileti ja sünnin täna sünnipäeva ainult leiba koos piimaga.”

Kas tähistate sõbrapäeva koolis? Kuidas?

“Meil on sellised kastid, kuhu me paneme kirju.”

Kelleks tahate suurena saada?

“Ma tahaks saada kas õpetajaks või lasteaiaakasvatajaks.”
“Ma tahaks kohe praegu autojuhiks.”
“Mu isa tahab, et ma saaks kosmonaudiks.”

Millest unistate?

“Ma tahan endale isiklikku tuba”
“Ma tahan endale öde.”
“Ma tahan tagasi lasteaeda.”
“Minu suur vend on nii tüütu, ma tahan endale väikest öde.”

Vastajad: Sohhen Peebo, Anni Marii Vinkel, Villem Lahe, Inger Jürgenson, Mihkel Joosep Ruut, Valter.

E. Viil: “Ma jätan teid minutiks üksi.”

tuleb tagasi pool tundi hiljem

Väikese maja õpilased

Allikas: Erakogu

ÜTLUSED ON ÄRA PEIDETUD, OTSI NEED ÜLES!

		6		3	4	9	8	
3				8				2
9								
6				1	7		3	
	3	9				1	2	
	1		2	4				9
								3
8				5				4
	2	4	3	7		6		

				8				1
	9	6				8		7
				3	7		6	
6			2	1			3	4
		3				1		
5	1			4	3			9
	3		5	2				
2		4				9	5	
1			8					

1				5		6	7	
		4	2	6				
8			3		9	2		
7						9	3	
6								2
	4	8						6
		1	9		7			5
				8	4	3		
	8	9		3				7

3								8
	9			4	2		7	3
	7	1				2		
	8				7			1
	2		6		5		8	
9			8				5	
		7				8	1	
1	3		5	7			4	
2								5

			3	4	2		5	
			5	6	8		1	3
			9			4		
	4		7					8
	7			3			4	
5					9		3	
		2			5			
1	5		6	9	4			
	6		2	7	3			

		9		1	5	6	3	
			3		8			4
5		4						8
					3	2		
3		6		8		5		9
		1	2					
7						9		1
6			9		4			
	9	3	1	7		4		

PILTMÕISTATUS:

Leia pildilt hr
Tammiste (135B).
Vastused saata Reali
Poi si postkasti

PALJU ÕNNE!

Rene Ämarik	02.03
Hendrik Meister	04.03
Eve Karp	06.03
Aive Pevkur	09.03
Jaak Juske	09.03
Aili Hõbejärv	20.03
Karin Junson	21.03
Jaana Roht	27.03
Ege Viil	30.03

Peatoimetus

Kirke Kaur 135B
Margareta Päts 135B

Kujundus

Joosep Viik vill!132
Susanna Mett 134A

Küljendus

Regita Luukas 135C

Toimetus

René Piik 134A
Erko Olumets 134A
Birgit Saliste 134B
Kristofer Mäeots 134C
Kristjan Baikov 134C
Rene Aleksander Truuts 134C
Liis Liivand 135A
Nicolas Lotman 135B
Kristjan Nork 135C
Siret Siim 135C
Heleen Rahel Ojasalu 136A

Keeletoimetus

Tarmo Pungas 134A

Toimetuse nõuandja

Kaia Kivitoa
Mirja Särg

Aitäh

Kersti Veskimets, Karl-Martin
Idol vill!130A, Sofia Markson
134A, Markus Vaher 135B,
Gretel Tiivel 137B, Gerdo
Germann 137C, Olena Predko
139C, Anette Remmelg 135C,
Erik Laur 135C, Kelly Kaldra
135C

Kaanefoto

Karl Lainestu 134B

Lehe nr

161